

Pesta 19/31 decemvre.

Va esi dominec'a. | Redact. : strad'a arborelui verde nr. 40.

Nr. 51.

Anulu VII, — 1871.

Pretiu lu pe anu 10 fl., pentru Roman'a 2 galbeni.

Carolu Marx,

presiedintele „Internationalei.“

La anulu 1864 s'a constituitu in Londr'a o modesta societate internationala a lucratoriloru. Pe atunci diferelele regime nu numai ca au aprobatu ideea acest'a, dar parte o si sprigineau, ca-cu scopulu societatii era frumosu si nobilu. Primulu punctu din statutele acestei societati dice : „Societatea se constitue, pentru ca se formeze unu punctu centralu de coatingere si contielegere intre lucratorii toturoru imperieloru, care tote tindu intr'acolu, ca prin spriginu reciprocu, se conlucre in continuu pentru prosperarea clasei lucratoriloru.“ Precum se vede dara, scopulu acestei societati, la constituirea ei, era nobilu siumanu.

In curendu inse, societatea acest'a modes-

Carolu Marx.

ta se estinse cu o rapediune necredita, cuprinse in sinulu ei milióne de membri din tóte partile lunei, si adi dispune de o avere colosală, adi influinți'a ei se simte puternicu in tóte partile, si adi ea, de si se mai numesce inca „societate“, dar e cu multu mai puternica si infricosiata decâtu multe state.

Inse totu atâtu de rapede, cum s'a estinsu puterea acestei societăți, totu atâtu de rapede si-a uitatu de primulu ei scopu nobilu si umanu, si imbratșindu, profesandu si latîndu ideile cele mai socialstice si utopice, a degeneratu si degeneréza totu mai tare.

Si adi, pe unde se estinde influinți'a acestei societăți puternice, vedemu turburâri, revolutiuni si urmele cele mai triste, produse prin agitatiunile sale revoltátorie între clasele de josu, între lucratori. Celu mai condamnabilu si ingrozitoriu productu alu acestei societăți au fostu mai in urma comun'a si infricosiatulu resbelu civilu din Parisu.

Adi regimele tremura la amintirea „Internationalei“; adi ele o persecuta, inse nu mai sunt in stare a mai pune stavile estinderii totu mai mare a acestei societăți. Ea e acum o intrunire uriasa, si dominéza nu numai mass'a neculta, ci numera in sinulu ei multîme de capete talentate si cu studii profunde, filosofi si literati.

Noi credemu deci, câ publiculu romanu va primí cu placere, déca vomu descrie pe scurtu biografi'a presiedintelui acestei societăți omnipotinte.

Carolu Marx, a carui portretu lu-afiâmu in fruntea foii nóstre, fu nascutu in 1818 si e prusu de origine. Studiele sale si-le-a inceputu in Bonn si le-a finitu in Berlinu, si delocu dupa finirea loru, a devenitu profesoru la universitatea din Bonn. Inse junele pasiunatu s'a uritu cu viéti'a retrasa de profesoru, si in miscările politice cari au urmatu dupa mórtea regelui Wilhelm III, a inceputu agitările sale infocate in „Rheinische Ztg.“ Dar pentru agitatiunile sale nentrerupte a fostu persecutatu si alungatu de regime pe rîndu din Berlin, Brusela si Parisu.

In 1848, cu ocasiunea erumperii revolutiunii, ér a rentorsu in Germani'a si asiediindu-se in Köln, a inceputu de nou, cu pasiune si mai inflacarata, a proclamá ideile revolutiunarie in fói'a sa amintita mai nainte, atunci confiscata. Suprimendu-se inse revolutiunea, dinsulu fu esilatu pentru viéti'a sa intréga din Germani'a. In Parisu, unde si-a cercatu apoi refugiu, ase-

mene nu s'a potutu sustiené multu, si in urma s'a asiediatu, si e pana adi, in Londr'a.

Reactiunea care a urmatu dupa miscarile din 1848, nu a mai suferitu agitatiunile politice, si dinsulu s'au sacrificatu apoi studiiloru mai profunde sociale si economice-politice. Resultatulu acestoru studii ale sale au fostu apoi edarea opului seu: „Capitalulu“, in care descrie cu colori viue starea trista a clasei lucratoriloru. Pana atunci inse dinsulu a si compus inu-si statutele societății desu amintite, si astu-feliu in 1864 s'a si constituitu.

Si de atunci pana adi, dinsulu e sufletulu de viéti'a alu acestei societății puternice. In fruntea ei, dinsulu are concentrata tóta puterea in manile sale, si ca unu paiengine neobositoriu, tiésa incetu dar siguru la revolutiunea generala européna, care va se erumpa in curendu séu mai tardîu.

Treimea mea.

Am si eu a mea treime,
Ca ori care bunu crestinu,
Careia ca la dieime
Cu iubire me inchinu;
Dar acést'a nu se tiene
Totu de raiulu celu cerescu,
Ci-i aprópe 'n giuru de mine,
Si 'ncantatu o prémarecu:
Cantecu, flóre si amoru,
Eu aceste le adoru.

Si treimea-mi nalta, santa,
Este mandra ca o stea,
Ér lumin'a ei me 'ncanta,
Câ 'ndulcesce viéti'a mea;
Ea me 'ndrépta si conduce
P'unde sunt sperantie vii,
Ea-mi inspira viéti'a dulce,
Si in viéti'a bucurii...
Cantecu, flóre si amoru,
Eu aceste le adoru.

De-su seracu ca vai de mine,
De sum bolnavu dorerosu,
De sum tristu si versu suspine
Ca legatu de glia josu;
Séu plutescu in avuti'a,
Séu sum veselu si seninu,

Eu cu fericire viua
La treimea-mi totu me 'nchinu.
Cantecu, flóre si amoru,
Eu aceste le adoru.

Déca norii sortii grele
Mi-acoperu fruntea mea,
Stéu'a bucuriei mele
Totu palindu stâ a cadé:
Cantu o doina, rupu o flóre,
Mi-plecu sinulu spre amoru,
Si dorerea 'ngrozitória
Trece ca unu noru usioru.
Cantecu, flóre si amoru,
Eu aceste le adoru.

Candu destinulu negru, rece,
Mi-suride mangaiosu,
Si fienti'a mea petrece
Intr'unu raiu aice josu:
Fericirea mea deplina
Num' asié potu s'o simtiescu,
Déca sufletu-mi se 'nchina
La treimea ce iubescu...
Cantecu, flóre si amoru,
Eu aceste le adoru.

Ea-mi dâ mie mangaiare,
Ea me vindeca de totu,
Ea me 'nspira, face tare,
Fara ea nimicu nu potu.
Fara dins'a mi se curma
Bucuri'a 'n viéti'a mea,
Cu ea si-ór'a cea din urma
Inca dulce mi-va paré.
Cantecu, flóre si amoru,
Eu aceste le adoru!

Iosifu Vulcanu.

Amoru si abnegatiune.

— Novela. —

(Fine.)

— Elena! angeru adoratu! aibi indurare de mine, — o întrerupse elu, — condamna-me, dar nu me blastemá!

O lacrima de compatimire se ivi in ochii ceresci ai indignatei copile. — Urmá unu momentu de tacere, apoi ea continuá cu o vóce mai móle, prindiendu man'a inghiatiata a lui Septimiu.

— Septimie! noi eramu incredintiati; diu'a

cununii nu erá departe si eu te iubeam cu tóta poterea junei mele animi, pana-ce momentulu fatalu mi-descoperi infidelitatea ta facia cu nefericit'a Silvi'a; asta-di inse, nu mai am dreptu a te numi mirele meu, nu te mai potu iubi, si ultim'a mea rogare catra tine e: déca sufletulu teu simte, déca anim'a ta nu e sloiu de ghiatia, déca consciinti'a ta nu e tēmpita: grabesce a implorá iertare la picioarele aceleia, pe care ai parasit'o fara indurare; si vindeca cu balsamulu caintii anim'a ei ranita!

Elen'a apoi tacu, — ea erá sublima in indignatiunea sa, sublima in lacrimele sale!

Dupa o pauza scurta, apoi mai dîse ér ea:

— Jóra-mi, câ te vei rentórce la Silvi'a si vei iubi-o cu sinceritate!

— Domnisiór'a! cuvintele dtale mi-au deschisu anim'a impietruta, care nu sciea ce-e amorulu adevratu! Iérta-mi acésta sincera marturisire, câ-ci esti unu angeru, si eu nu eram demnu de curatulu dtale amoru.

— Dar voi alergá — continuá ér elu miscatu pana la lacrima, ducēdu man'a Elenei la budiele sale cu aderintia — si cerendu iertarea aceleia, pe care am parasit'o cu indiferintia, ea póte nu me va respinge, si ti-promitu cu solemnitate, câ o voiu ferici prin amorulu meu!

— Acést'a este unic'a mea dorintia, — dîse Elen'a cu tristetia, — acum parasesc-me!...

In demanéti'a urmatória, Elen'a se tredí cu urmatóri'a epistola:

„Stimabila domnisióra!

„Nu te infiorá a atinge cu man'a-ti angerésca acést'a chartie, pe care vei primí-o candu eu voiu fi departe de dta, câ-ci e unu simplu „adio.“

„Domnisióra! Unu presimtiu tristu mi-sioptesce, câ fericirea m'a parasitu deodata cu sublimulu dtale amoru!

„Ah! ea nu-mi va mai suride dincóce de mormentu!

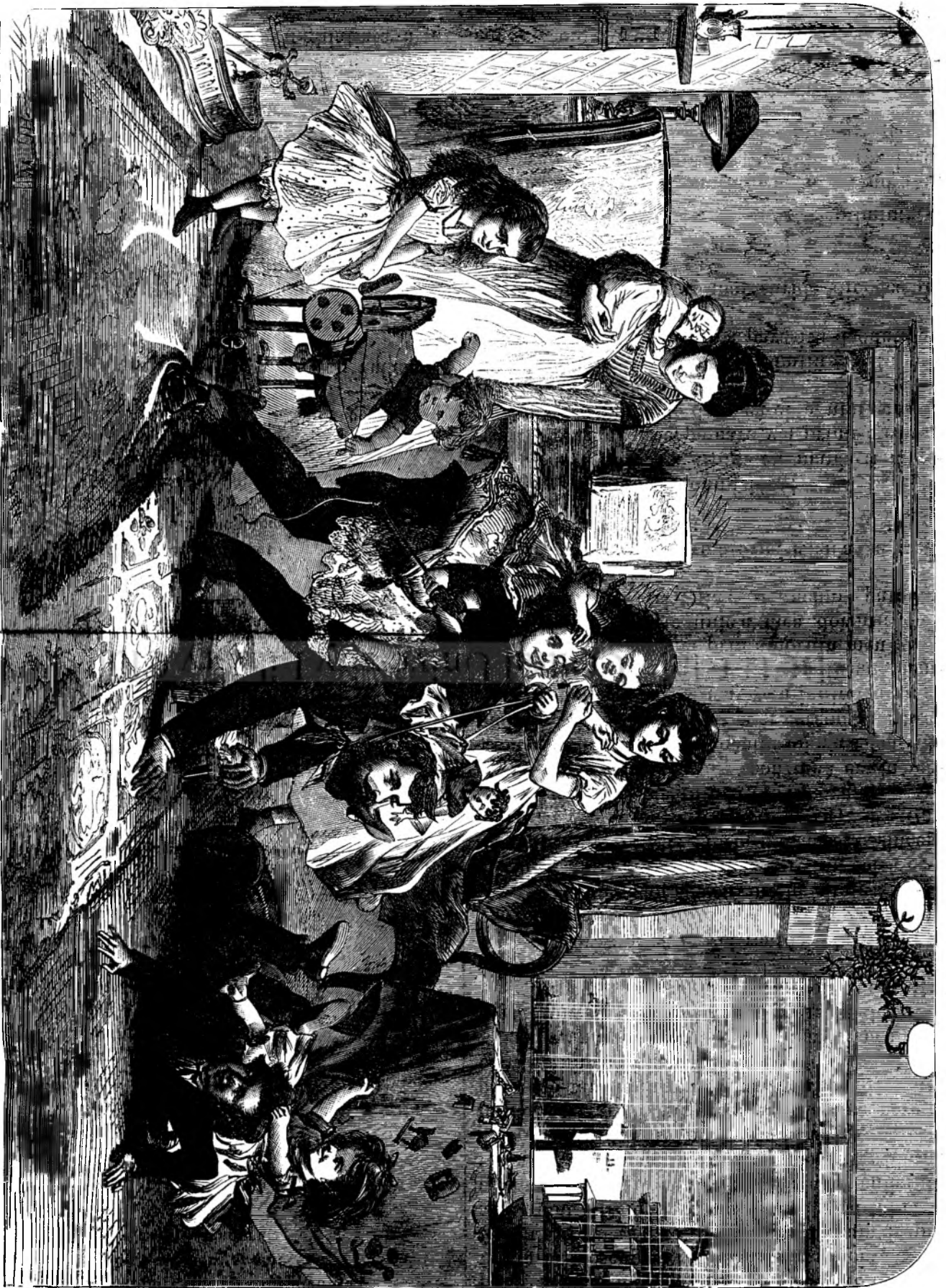
„Adio pentru totu-de-una!

Septimiu.“

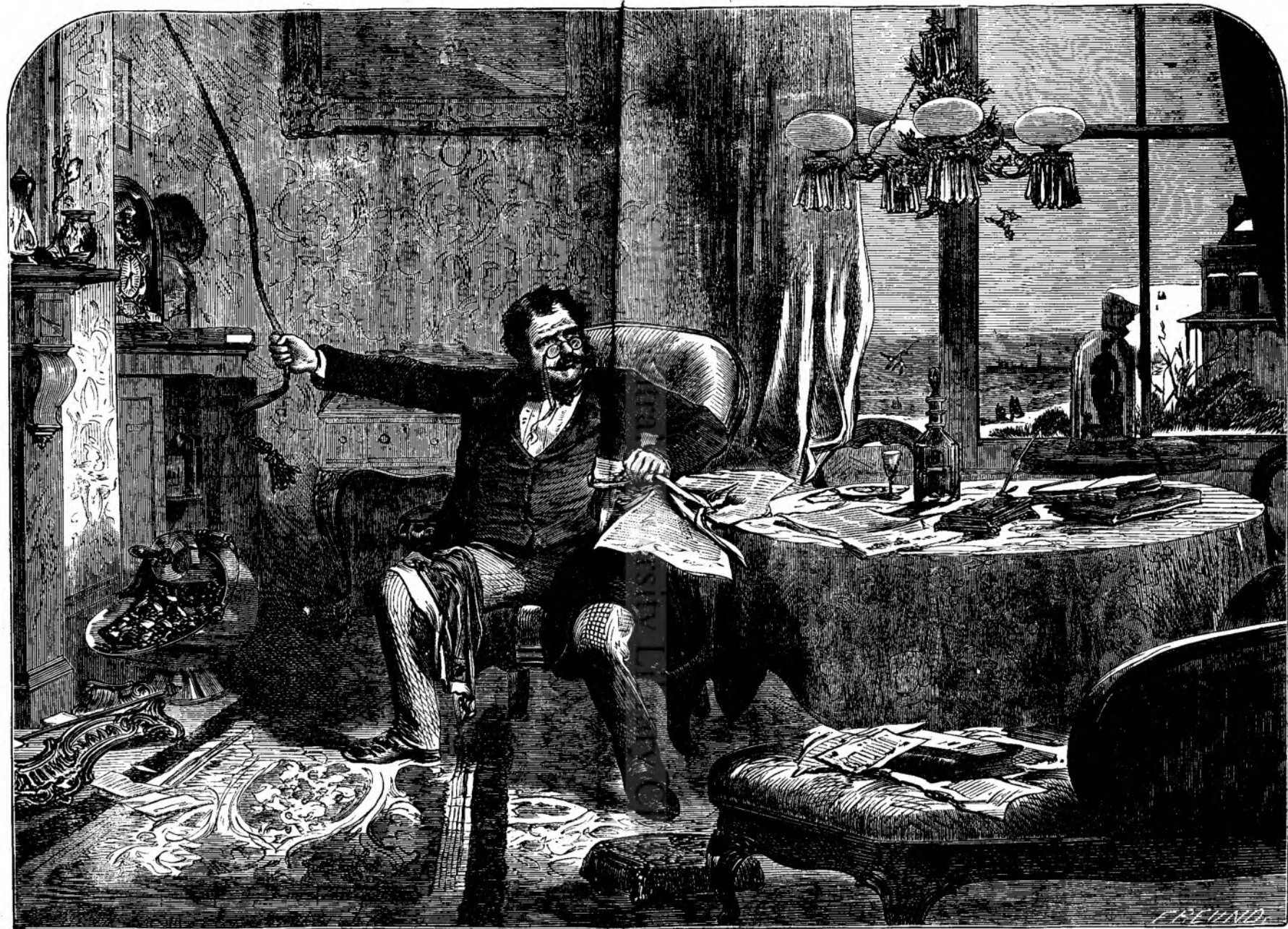
Elen'a o ceti de-multe-ori, si udand'o cu lacremile ce-i curgeau de alungulu obrazelor, o strinse cu convulsione la anim'a-i palpitanda...

Erá ultim'a suvenire de la elu.

Elen'a erá intru-adeveru nefericita. *Abnegatiunea* e o virtute, inse dorerósa...

Casetorihutu la craciunu.

Necasetoritulu la craciunu

In diu'a, in care Septimiu primè epistol'a Silviei, in castelulu ce noi lu-parasiramu. se petrecea unu ce extraordinariu. Trasure nenumerate se vedeau in curte, inse óspetii erau tristi si tacuti, tóte aveau unu aspectu posomoritu.

In salonu tóte erau obduse cu velu de doliu, si in mijloculu lui se aflá unu cosciugulu in care zacea trupsiorulu rece alu — Silviei.

Tali'a ei erá invelita cu unu vestmentu de atlasu albu, fruntea ei erá adumbrita de vucle despletite, si o cununa de myrtu se vedea de sub velulu ce-i acoperea faci'a de céra. In giurulu cosciugului o girlanda de lilie albe respandeau parfumulu loru inbetatoriu.

Serman'a copila! Ea morì fara de a mai vedé pe acela, caruia si-a sacratu amorulu si jun'a sa viétia, — morì, si nimene nu sciea causa mortii sale.

Acum erá fericita!...

Oh Septimie, Septimie! Tu cugeti a reaflá acea fiantia frageda si incantatória, acei ochi stralucitori, acea guritia in florita si acea anima sincerá iubitoria!... Dar vei gasí cadavrulu ei rece, séu mai bine, mormentulu ei tristu si tacutu!...

Trei dñle dupa inmormentarea Silviei, unu calaretiu tineru se apropiá catra satulu langa care erá castelulu. Erá Septimiu.

Erá séra.

Sórele apunatoriu si-tramitea ultimele sale radie pe campi'a parasita de lucratorii obositi, si voiósele paseri inaltiau tributulu de séra regelui creatiunii prin cantulu loru melodiosu.

Calaretulu nostru descaleeà in curtea ospetariei, predandu calulu seu albitu de spume unui baiatu, si intrandu cu graba in ospetaria, intrebà: déca dnulu B. si acum locuesce in castelu?

— Precátu sciu eu, — respunse ospetariulu — mi-pare câ da, câ-ci in dñlele trecute sa intemplatu acolo unu lucru nu de tóte dñlele.

— Ce, ce? — intrebà dinsulu cu o iutiéla nespusa.

— Ce? — respunse intrebatulu cu tonulu unui neinteresatu, — d'apoi a moritu fiica boerului, si au inmormentat'o alalta-eri...

Septimiu inmarmurì. Faci'a i se descompuse, si suspine amare i inecara resufulu seu.

-- Unde au mormentat'o? — intrebà elu tremurandu.

— Aici in cimiteriulu din marginea dumbravei, — fu respunsulu.

Elu si-luà palari'a si esí ca unu desperatu. Ospetariulu esíndu si elu, privì uimitu dupa dinsulu.

Elu alergá catra cimiteriu, dreptu la mormentulu amantei sale, a carei decoratiune erá o cruce alba, si o cununa vesteda de arsíti'a sórelui.

Ací ingenunchià langa cruce si sarutà literele gravate pe ea. Unu riu de lacrimi mute curgea pe tierin'a ce-i acoperea fericirea perduta...

Apoi a statu lungu timpu in nemiscare. Nori grei si negri acopereau firmamentulu. O nópte grea se estinse in tacere. Erá intunerecu, si din candu in candu luminau fulgere puternice.

— Oh, domnedieule! indura-te de mine! — se rogá elu cu manile incelestate.

Ventulu siuierá cumplitu, si doborì cununa de pe cruce. Acést'a atinse faci'a lui Septimia, si elu se infiorà. O redicà si o puse ér la loculu seu.

Apoi se scolà.

Imaginea Silviei planá ne'ncetatu dinaintea ochiloru sei.

— Oh Silvio! Silvio! iérta-me! — suspinà sfasietoriu nefericitulu.

Ací plansulu i inecà graiulu si remase ér nemiscatu in picióre, cu man'a pe cruce. Ambii erau reci, ambii tacuti, nimicu nu conturbá tacerea ingrozitoria, numai câte-odata ventulu, care miscá frundiele salcamiloru, si câte-unu vaietu alu doreriloru sale sfasietorie. Ce gróza, ce floru!...

Câte-va mominte inca, si-apoi versarea torenta a ploii lu-desceptà, si de-odata se redicà din loculu unde statu-se ca impietritu si se perdù in intunereculu noptii.

— Oh Silvia! Oh Elena! — esclamá elu departandu-se.

O septemana dupa acést'a scena noctura, unu mormentu nou, impodobitu de o cruce négra, simpla, fara inscriptiune, se redicà langa mormentulu Silviei...

Erá mormentulu lui — Septimiu.

Anastasia Leonescu.

Franciscu si Anna.

— Novela anglesa. —

(Urmare.)

Unulu din socii mei s'a ingrigitu, ca s'è tienu lamp'a strinsu catra pieptu. Atâtu de a supra capului câtu si sub picioru, se estinde o patura periculosa de gazu: omulu pôte respirá numai in cursulu mediu alu aerului. Unulu alu treile, in urma, care fara indoiéla a tradatu frica, a fostu obiectulu unei glume tare placute din partea locuitorilor misteriosi ai baii, care a statu in aceea câ: gur'a dinsului i-au umplut'o cu gazu aprindiciosu, care mai tardu la respirarea dinsului, l'au adusu in atingere cu foculu. Inflacararea gazului, la care baiiesii mai bufneau de risu, mai nu a inadusitu pe sociulu meu."

Mandatarii au avutu cauza de a se bucurá, candu au parasitu bai'a, câ au potutu incungiu rá numerosele pericle, cari sunt in baia si pe cari baiiesii anume le prepara pentru ei. — Nu preste multu au observatu, câ viéti'a loru au depinsu numai intr'unu firu de peru.

Dupa departarea loru abié au trecut unu patrariu de óra, candu coridórele din tóte partile se umplura de unu mirosu balsamicu; ~~omulu ar fi cugetatu câ e odorulu celoru mai rare flori.~~ Lucrasii juu cu tóta placerea au respiratu acestu odoru minunatu.

— Póte câ vre-unulu din acei domni si a pierdutu sticl'a de parfumu, — díse unu june lucratoriu.

Inse doi baiiesi betrani mai esperti, audindu acést'a, au devenitu palidi, au privitu unulu la altulu, si si-au scapatu din mana instrumintele.

Unulu a voitu s'è strige, celalaltu inse, puindu-i man'a pe gura, díse:

— Tací si fugi! nu-i potemu aceptá neamu poté impedecá mantuirea!... si in egoismulu loru, s'au departatu ambii, au grabitu la apertura si s'au trasu afara; pana candu cei ramasii in baia, cunoscându apoi, dar pré tardu, influinti'a mirosului inveninatu, au caditu parte deliriatu, parte morti.

Totu in momentulu acest'a, in cealalta parte a baii, unu copilu vede apropiandu-se catra sine unu popicu radiosu de aeru invelitu in forma de retiele. Surprinsu, admirá acestu fenomenu minunatu si si-intinde man'a dupa obiectulu luminatoriu, care falsaiá in aeru. Popiculu indata plesnesce si lu-lovesce de pe picioru.

Bai'a se cutrierá de tunete infiorátorie.

Fluidulu focosu invertindu aerulu infierbintatu, lu-impinge inainte, consumandu totu ce aflá in cale. Acestu fenomenu grósnicu a escatu unu genu de cutremuru, care a sguiditu pamentulu in spatiu de unu milu.

Noru de pulvere de carbunese redicá in aeru si tóte le imbracá in intunecime. Poporatiunea din regiunea baii fugea turburata, si sberatulu parintiloru, femeiloru si-a copiloru nu se pôte descrie. In acésta multíme alergátoria vedemu nava'indu unu omu betranu, erá Ivard, care numai acum au intielesu de la Jenny, sacrificiulu ce i-a adusu iubit'a sa copila. Cugetulu la periclulu, in care se aflá copila-sa, i-a datu potere ca s'è grabésca la scen'a nefericirii. Ca si unu semi-nebunu cautá dupa fica-sa, si sórtea ei nefericita o cetea de pe fetiele celoru din pregiuru. — Ann'a nu erá intre cei mantuiti!...

Jenny voiá a lu-impedecá de la propusulu seu, inse elu o impinse in laturi.

In urma lu-lasá. Cu iutiél'a fulgerului alergá in intunecime. Aerulu erá plinu de gazuri veninóse. In departare observá flacare. Vede unu fumu desu care i opresce vederea. Bai'a ardiétoria e asemene unui rogu giganticu. Elu voi a strabate acolo, dar slabitu de dorerile trupesti si sufletesci, cade la pamentu. Si ar fi umblatu reu, decá nu ar fi mersu dupa elu, la rogarea Jenny-ei si doi lucrasii.

L'au scosu afara fara consciintia de sine, ér pentru aceia cari inca nu scapasera din baia, nu mai erá nici sperare. Pana candu de a supra sberetele si tîpetele desperatiloru umpleau aerulu, in oca domniá o tacere mormentala. — Au voitu a pune capetu focului chiar prin inchiderea aerului, de si parintii si consangeni nefericitoru cari rēmasera in baia, s'au opusu cu taría la acést'a, pentru câ prin acést'a li erá nimicita tóta sperarea. D'odata pasii in acésta scena unu individuu nou.

Erá Franciscu, carele nu portá mai multu vestmentulu baiiesiloru muncitori, ci unu vestmentu de totu domnescu; si poporulu au intielesu, câ in dinsulu privescu pe fiulu proprietariului baii. Venirea dinsului au escatu o bucuría generala, care duplicata se resfranse pe tóte fetiele, candu au dechiaratu, câ e determinatu a lasá mai bine nimicirea totala a tótei materie de carbuni, decátu a lasá ca s'è se inchida apertur'a baii, pana candu mai este vre-oschintea de sperantia de a mantui baremi numai unu singuru omu.

(Finea va urmá.)

S A E O N U

Premiul' femeiloru romane.

Ori câtu amu negá-o, beletristic'a romana se afla inca numai la inceputulu ei.

Trecura câte-va decenie, de candu pe orisonulu ei se ivira câte-va stele lucinde, câte-va adeverate talente; dar éta, incepu si acele a palí cu incetulu, si ceriulu literaturéi nóstre are sê remana éra-si intunecosu.

Literatii nostri vechi se stingu, vescediescu unulu câte unulu, si alti noi nu se pré ivescu in loculu lor.

Ce sê fia óre caus'a?

Au natiunea romana sê nu mai produca in sinulu seu bardi cu schintéu'a divina, cari cu accentele armoniósé ale lirei lorú sonóre sê fia capabili a incantá pe toti cei ce au caldur'a poesiei in anim'a lor?

Au natiunea nu este la innaltímea culturéi simtieminteloru fragede? au nu este ea in stare a intielege pe poetii si literatii sei, cari vinu a-i indulcí viéti'a pamentésca?

Nici un'a, nici alta!

Este cu nepotintia, ca o natiune atátu de iubítória de cantece, o natiune atátu de poetica, si care posede o poesía a sa atátu de frumósá si atátu de bogata, sê nu aiba ea in sinulu seu si individi pe a caroru frunte mus'a poesiei a depusu sarutarea ei ferbinte si itinertória.

Este cu nepotintia, ca o natiune, care si-a creatu atátu de multe cap' de-opere poetice poporale, sê nu fia in stare a le apretiu' si intielege; este cu nepotintia, ca ea sê nu aiba consciinti'a creatiuniloru sale poetice eternu in florinde...

Alta trebue sê fia caus'a, ce produce stagnarea beletristicéi nóstre.

Amu mediatu multu a supra acesteí cestiuni, si éta pe scurtu rezultatulu meditatiuniloru nóstre:

Avere-amu noi literati câtu de multi, avere-amu si publicu cetitoriu de ajunsu, numai esinti'a ni lipsesce: adeca publiculu prenumeratoriu...

Nu potemu díce, cá publiculu romanescu nu cetesce destulu de multu, cá-ci mai alesu generatiunea mai nóua petrece cu atentiune incordata desvoltarea literaturéi nóstre; o carte nóua séu vr'unu diariu mai própsetu trece prin multe mani, incátu pe candu sosese inderetru la proprietariu, acel'a are pré buna ocaziune sê se convinga despre straformarea toturoru lucrurilor.

Cetescu multi, dar se prenumera numai câte unulu, si-apoi numai cu cetitori, cari nu platescu, nu se póte sustiené nici o intreprindere literaria.

Dorere, e asié. Si ast'a cu atátu mai tare ne dóre, cu câtu scimu, cá inteliginti'a nóstra — ori câtu de mica este ea — totu-si este destulu de numerósá, ca cu unu zelu mai resolutu sê póta aredicá literatur'a natiunala la unu gradu mai innaltu.

Publiculu nostru inse i lipsesce consciinti'a detorintieloru sale fatia cu literatur'a natiunala; pentru elu a dá bani pentru opuri literarie este numai o sar-

cina grea, ce o póta cu neplacere, si numai ca sê scape de ocar'a luméi.

Indolinti'a publiculu nostru fatia cu literatur'a natiunala e atátu de inspaimentatória, incátu ea vescediesce numai decátu ori ce ilusiune a literatiloru sei.

Considerandu dar acést'a, nu ne potemu mirá, cá literatur'a va remané inca multu timpu pentru tinerii nostri unu terenu pe care nu voru cutezá a pasi, de care se voru feri ca de focu si de ciuma, cá-ci totu ce potu sperá aice este: sê móra de fóme.

Este dara timpulu sê meditámu seriosu despre imbunetatírea acesteí situatiuni, care ni anuncia unu vítoriu si mai tristu; este timpulu, ca publiculu romanu sê vina intru ajutoriulu literatiloru sei, de cum-va voiesce sê aiba literati!

Si cui i compete mai cu dreptu rolulu de initiativa in cestiunea acésta? Cui i se siede mai frumosu a ajutorá pe cei saraci, a vindecá pe cei bolnavi, si a incuragiá pe cei infricati?

Femeiloru!

Cine iubesce mai multu beletristic'a? Cine are anima mai simtítória pentru o doina melancolica séu vr'o naratiune plina de fantasia?

Femei'a!

Éta dar, femeii romane, rolulu vostru celu mai frumosu, éta si detorinti'a vóstra cea mai santa!

Apucati-ve de rolulu vostru, faceti-ve detorintia, cá ci ór'a a unu-spre-diecea se apropia cu rape-diune gigantica. Nu intardíati, grabiti!

Veniti si inspirati vístia in favorit'a vóstra: in beletristic'a natiunala romana!

Incuragiati pe poetii si prosaistii nostri, incununati pe cei mai buni, si dati-li o óre-care recompensa materiala.

Intruniti-ve si formati la fói'a acésta unu micu fondu pentru a inaintá in florirea beletristicéi nóstre!

Acestu fondu va portá titlulu: „Premiulu femeiloru romane“, se va depune in cass'a de pastrare din Pesta, si celu pucinu odata intr'unu anu vomu publicá socóta despre starea lui.

Din acestu fondu apoi, in fie-care anu vomu defige premie pentru cele mai bune lucrári in diversele ramuri ale beletristicéi; ér o parte se va capitalisá.

Opurile premiate voru aparé in fói'a nóstra.

Cu câtu fondulu va cresce, cu atát'a si premiele voru fi mai mari.

Numele contribuenteloru, dimpreuna cu sumele contribuite, se voru scríe in o carte separata, care va fi totu-de-una deschisa pentru ori-care contribuenta.

Timpulu prenumeratiunii se apropia. Cu acésta ocaziune prenumerantele nóstre voru poté usioru sê acluda o suma óre-care si pentru „Premiulu femeiloru romane.“

Ori ce suma mica va fi bine primita, si tóte contribuirile facute se voru publicá in fói'a nóstra in o rubrica speciala.

Femeii romane, iubite sorori, suntemu convinsi,

câ si de asta-data veti fi la innaltîmea misiunii vóstre!

Fia, ca „Premiulu femeiloru romane“ sê se póta infintiá câtu de curendu, si sê crêsca câtu de multu!

Noi avemu credintia firma, câ-ci realisarea ei atêrna de la — femeile romane.

Josifu Vulcanu.

CE E NOU?

** (Cu placere anunçiâmu,) câ pentru cursulu de anulu vîitoriu alu foi nòstre stau deja gata traduse mai multe romanuri interesante, cari se voru publicá pe rondu in suplementulu indatinatu. Totu-odata facemu cunoscutu cu bucuria, câ unulu dintre cei mai emininti colaboratori ai nostri scrîe pentru „Familia“ unu romanu originalu din istori'a natiunala, care asemenea se va publicá inca in decursulu anului vîitoriu.

** (Popfiu sêu Pappffy?) In Oradea-mare ceruléza urmatóri'a anecdota: „A: Óre cum a potutu sê laude Popfiu in programulu seu catra alegatori atátu de multu guvernulu si legea pentru natiunalitáti? — B: E bine, frate, programulu acel'a nu l'a facutu Popfiu, ci Pappffy.“ — Spre a întielege mai bine acêsta gluma, adaugemu, câ stimatulu nostru amicu romanesce se scrîe Popfiu, ér unguresce Pappffy. Asié s'a scrisu si la programulu publicatu in doue limbe.

** (Champagnerulu ministrului Lónyay.) Amin-tiramu si noi, câ ministrulu Lónyay a datu unu prandiu diplomaticu la otelulu „Hungaria.“ La acestu prandiu, firesce, n'a potutu sê lipsésca nici vinulu de Champagne. Inse acest'a fu atátu de reu, încátu óspetii se despartíra ocarindu pe bietulu ospetariu, care tiene asié de reu champagneru. Dilele trecute erá sê se tiena éra-si unu banchetu la otelulu „Hungaria.“ Arangiatorii acestuia apoi tramisera vorba ospetariului sê se ingrigésca de champagneru mai bunu decátu la banchetulu ministrului Lónyay. „Fiti linisciti, — respunse elu, — champagnerulu va fi bunu, si ar fi fostu bunu si la banchetulu dlui ministru Lónyay, de cumva l'asiu fi datu eu; inse champagnerulu fu tramisu de insu-si dlu ministru, si eu nu sum de vina, câ dsa nu tiene mai bunu.“

** (Jocuri hasarde in Pesta.) Cetimu in „M. U.“ urmatóriele síre: „La noi, precum se scie, sunt oprite strictu tóte jocurile hasarde — pe hartia. Inse numai pe hartia, câ-ci e unu secretu publicu, ce afara de organele capitanatului totu omulu lu-scie, câ in Pesta „nasi-vasi“ si-acuma chiar asié infloresce, ca nainte de edarea faimósei ordinatiuni pe hartia. Câte-unu proprietariu de cafenea ici si colo mai comite si acelu qui pro quo comicu, câ espune ordinatiunea chiar pe acea usia cu tapetu, care conduce in odai'a jocuriloru hasarde. Toti sciu acést'a, afara de sergentii orasiului. Atát'a inca nu e de ajunsu, ci in strad'a Doroteei esiste o banca de roulett, organizata si provediuta escelinte si cu multa grige, in giurulu careia mai multi domni si domniori se prietenescu cu strengarii. Societatea care dá banc'a e fórte solida, câ-ci constá numai din ómeni cu renume si din bogati proprietari de case. Banc'a are 30—40,000 fl. Se întielege, câ acêsta

societate minunata operéza cu usile incuiate. Membrulu nou numai prin altulu vechiu se póte introduce prin o sémnalare secretá. Noulu membru se presinta „secretariului“ societátii, care e unu cunoscutu advocatu din Pest'a, prin acest'a se recomanda unui „membru din comitetu“, si numai astu-felu póte sê ajunga in salonu.“

= (Societatea de lectura) a junimei studióse de la gimn. rom. din Naseudu „Virtus Romana rediviva“ cu inceputulu anului scol. curentu se-a reconstituitu sub intielépt'a conducere a dnului dr. Ioane M. Lazaru, directoriu gimn. De oficiali ai societátii se-au alesu: B. G. Borgovanu, de presiedinte, Dimitriu Cristea, de vice-presiedinte, Silviu B. Sohorc'a, de notariu, Gabriele Scridonu, de perceptore si Axentiu Muresianu, de bibliotecariu: toti studinti de clas'a VIII gimnasiale. Pana acum s'au tienutu trei siedintie ord. lunarie, in cari s'au cetitu mai multe operate originali. In scurtu se va tiené o siedintia generale. Succesu bunu!

= (Telegramu.) Din Sighetulu Marmatiei primimu de la unu cunoscutu alu nostru urmatoriulu telegramu imbucuratoriu: „Sunt alesi cu unanimitate dlu Vasile Mihalc'a de subprefectu, ér dlu dr. Ioanu Mihali de fiscalu comitatensu.“

× (Se scrîe din Cernauti) câ episcopulu Hacman se ar fi dechiaratu, câ va merge la Putn'a si va rumpe si aruncá preste zidurile manastirei tóte flamurile si darurile depuse asta-véra pe mormentulu lui Stefanu celu mare. — Abié credemu câ scirea acést'a se fie adevérata, câ-ci nu ni potemu intipuf pe unu episcopu romanu sê fie atát'a de sacrilegiu si degeneratu.

‡ (Relatâmu cu dorere) câ frumós'a fundatiune, ce a lasatu-o natiunii romane fie-iertatulu Jova Popoviciu, nu se póte validitá, pentru câ testamentulu nu este provediutu cu subscrierile de doi martori, precum cere legea. Erórea acést'a simtita acum dorerosu, nu se scie din ce provine, din necunoscenti'a legiloru sêu din amenarea de pe o di pe alt'a, dar destulu câ s'a intemplatu si-acum e pré tardia ori-ce scrutare.

△ (In Bucuresci circuléza sgomotnlu) mai positivu asta-di decátu ori-candu, câ principele Carolu va abdica. Se dice deosebitu, câ principele ar voi sê renuncie de tronulu României pentru o suma de vre-o 20 milióné de franci, lucru nu pré de lapedatu in momintele de fatia, si câ acést'a afacere se negotiéza in misteriósele siedintie ale guvernului si ale camerei. — Bietulu tronulu alu României, asié dara este cumperatu si vendutu pe — bani!..

= (Resultatulu „congresului preseii romane.“) Cetimu cu parere de reu in diurnalele din Romani'a, câ desbinarea, ce a esistatu in sinulu acestui congresu, si care a separatu represintantii diurnaleloru romane in doue tabere, acum incepe a isbucni chiaru si intre membrii cari au subscrisu proiectulu maioritátii. — Tristu lucru pentru noi romanii! In tóte partile locuite de romani, nu vedemu, si in tóte diurnalele romane, nu cetimu, decátu numai despre neintielegere si despre desbinare! Dincóce de Carpati, unde suntemu asupriti si despoiati, ne mai slabimu inca si noi pe noi, ne desbinâmu in „activisti“ si „pasivisti“ si mai scie si Ddieu in câte feliori; ér dincolo, unde si-au patria independente cu constitutiunea cea mai liberala, in locu sê faca mai bine decátu noi, si ei farâma tóte legaturile de infratire si intarire, si par' câ si ei alérgea

chiaru din adinsu la — perire. Sermana natiune romana!...

= (*Denumirile*) judiloru, subjudiloru si celoralta oficiali de la tribunale s'au publicatu in fôia oficiôsa si-apoi si in celelalte foi in decursulu acestei septemani. Regîmulu magiaru si cu ocasiunea acest'a si-a doveditu politic'a sa slaba si de nimica. In locu sê denumésca romani câtu de multi, ca astfelu sê amagésca si orbésca si mai tare pe „activistii“ nostri, elu a denumitu de batjocura pucini, si astu-felu li va deschide ochii si acestoru — venatori de posturi, si siguru i va perde si pe ei.

± (*Balulu tinerimei romane din Pest'a*) va fi in anulu acest'a, dupa cum suntemu informati siguru, inca mai stralucitu ca in anii trecuti. Se va tiené in 10 fauru st. n. in „Grand Hôtel“, care e celu mai maretiu si splendidu otelu din tóta Austri'a. Matrón'a balului va fi si estu-anu dn'a Elen'a Mocioni. Comitétulu arangiatoriu desvôlta o activitate si neobosintia rara. — Biletele de invitare se voru tramite in dfilele aceste.

‡ (*Necrologu.*) Cu intristare adenca, si cu man'a tremurenda de dorere, insciintiâmu mórtea unui bravu si stimatu june romanu, si cunoscutu si amicu bunu alu nostru. Dlu Vasiliu L. Marchisiu, avocatulu ordinariu si cambialu, concipistu adj. la tabl'a regésca, si mai decurendu denumitu de subjede la tribunalulu din Aradu, nu mai esiste intre cei vii. In 27 dec. catra 11 ôre demanétia, dupa unu morbu de 4 septemani, zacêndu in versatulu celu mare, in flórea vietii sale de 31 de ani, si-a datu sufletulu in man'a Domnului. Remasítiele pamentesci ale repausatului s'au transpusu pe eterna odihna in 29 decemvre st. nou d. a. la 3 ôre in cimiteriulu de langa strad'a Kerepes. Adi, candu se voru cetf sirele aceste triste, osemintele lui zacu in momentulu rece. Noi lu-am perduto, dar amicii si iubittii lui nu voru perde curendu dorerea „perderii“ sale. Fia-i tierin'a usiôra!

Literatura si arte.

= („*Procedur'a cartiloru funduarie*“) de Grig. Tamasiu-Miculescu, comisariu reg. la cart. fund. e deja sub tipariu. Caus'a intardárii a fostu si e lips'a prenumerantiloru si partinirea cea rece a publicului romanu cu care a intimpinatu unu astfelu de opu intru adeveru necesariu pentru fie-care economu, proprietariu, posesoru, amplotiatu, avocatulu, agentulu, notariu comunalu, preotu; pentru eclesii si totu felulu de institute, etc. Timpulu de prenumeratiune se prolungece pana la 25 fauru 1872, candu se va incepe nesmintitu si espedarea esemplarielor abonate. Prenumeratiunile se facu de a dreptulu la autoru in Zernescei, post'a ultima, Branu, per Brasiovu. Pretiulu unui esemplariu pentru abonati e 1 fl. 50 cr., éra pentru neabonati 2 fl. v. a. Dd. colectanti primescu de la 9 alu 10 esemplariu gratisu.

× (*Espositiunea publica de opere*) ale artistiloru in viétia se va deschide in Bucuresci la 5 maiu 1872, in palatulu academiei. Dnii artisti ce voru vof a espune, sunt invitati a si-tramite operile celu multu pana in 20 aprile, spre a poté fi clasate. Art. I. Espositiunea se va compune de pictura, sculptura, desemnu, miniatura, architectura, gravura, acuarela si litografia. Art. II. Operele cari nu se admitu la espositiune

sunt: a) Copiele (afara de reproduceri si desemnu); b) Operele cari au fostu deja espuse; c) Operele artistiloru repausati, afara numai candu repausarea nu e mai anteriôra de câtu cu unu anu inaintea deschiderii espositiunii; d) Operele anonime. Art. III. Nu se voru primi la espositiune tablouru neincadrate, si fie-care cadru nu va poté contine mai multu de câtu unu subiectu. Operele in miniatura potu fi puse in acela-si cadru. Art. IV. Fie-care artistu depunendu in persóna séu prin altulu operele sale, le va insofi de o notitia subsemnata de dinsulu, contienendu numele si pronumele, subjectulu operei, locul si dat'a nascerii. Art. V. Operele odata inregistrate, nimoni nu va fi liberu a le retrage. Art. VI. Nici o opera nu va poté fi reproducuta in timpulu espositiunii, prin desemnu séu altu-felu, fara autorisarea artistului.

Din strainetate.

* * (*Receptu pentru insuratiei betrani.*) Istoriôr'a acest'a s'a intemplatulu la Paris. Unu betranu bogatu a voitu sê-si ieie de socia o fêta tinera si frumôsa. Fêt'a inse nu voiá nici decâtu se audia de propunerea petitorului betranu. VEDIENDU acest'a betranulu, corrupse pe o tîgana vragitória, care merse apoi la domniôr'a si i profeti: „La finea septemanei va veni la dta unu petitoriu betranu. Sê nu-lu respingi. Elu e bogatu, si peste o septemana de siguru va mori, atunce apoi tóta averea lui va fi a dtale.“ Petitorulu sosi, man'a fetei nu i se refusa, si cununi'a nu peste multu se serbâ. De atunce trecura doi ani, si betranulu — spre mirarea novestei sale — nu numai cã nu vîrê sê mórta, dar din di in di devine totu mai sanetosu.

* * (*Viorele érn'a.*) Din Bozen, in Tirolu, se scrie, cã clim'a de la Bozen si in érn'a acest'a a produsu fructele sale, cu tôte cã in celelalte parti ale tierfi domnesce o érna cumplita. In vâile de la Bozen cresc totu felulu de flori, si a nume la inceputulu acestei luni pe acolo s'a culesu viorele.

* * (*Catastrofa pe marea de ghiatia.*) In mijloculu lunei lui septemvre, pe marea de ghiatia, din colo de golfulu Behring, trei-dieci si trei de corabie de chitu intimpinara o catastrofa cumplita. Giganticele bucâti de ghiatia nimicira mai tôte corabiele. Omenii de pe corabie scapara cu norocu, inse daun'a causata e necalculabila. Ceea ce pentru Chicago fu incendiulu celu mare, pentru New-Beardford, punctulu principalu alu pescuirii de chitu, este catastrofa prin care i se nimicî pe unu anu comerciulu de osu de pesce si un-sóre de pesce. New-Beardford a avutu pe marea de ghiatia 25 corabie, dintre aceste 19 s'au cufundatu, si numai 4 s'au rentorsu a casa. Caus'a catastrofei se dice a fi, cã corabiele amagite prin pescuitulu bogatu, remasera multu pe mare. Corabiele cari nu se rentorcu la 1 septemvre totu-de-una se espunu la pericole mari.

* * (*Emanciparea femeiloru din Russi'a.*) Guvernulu rusescu dupa multe desbateri, in fine a concesu infiintierea unei scôle mai innalte pentru femei in Moscovi'a. Meritulul initiativei in asta privintia e alu dlui Solowieff, rectoru alu universitâti de Moscovi'a. La acêsta scôla nóa potu sê invetie nu numai fetele feciôre, ci si femeile maritate, ma si veduvele, de cumva posedu testimoniul de maturitate. Pretiulu frecuentárii pe anulu intregu e 50 de ruble de argintu.

De ocamdata se va deschide numai un'a facultate, ceea care va cresce preparandiste.

**** (Cultivarea Siberiei.)** In Europ'a se crede, că Siberi'a e o tiéra selbatega si fara de nici o cultura. Dar presupunerea acésta e ratecita. Acolo acuma se va infintiá o universitate cu trei facultáti, juridica, filosofica si medica. Orasiere Irkutsk si Tobolsk adunara deja pentru acestu scopu mai multu de 280,000 ruble; acésta suma e pusa la dispositiunea guvernului. Guvernulu a salutatu ide'a acésta favorabilu, si ministrulu de culte inca va concurge cu o suma óre-care. Déca se va infintiá universitatea, se intielege de sine, că se voru infintiá si gimnasia si alte institute de trebuintia.

**** (Siórecii se aplica la masíne.)** Unu întreprindietoriu din Scoti'a aplica siórecii la lucru, si tórcé prin ei atia. Elu compune o masína, in asta inchide unu siórece, acest'a prin saritul seu continuu aduce in miscare masínar'á, care apoi tórcé at'á. Dinsulu acuma voiesce sê esarendeze o casa mare, in care va sê asiedie vr'o 10,000 de masíne mici, si in ffa-care masína câte-unu siórece.

**** (A inviatu !)** Unu omu din Philadelphí'a dupa prandiu începú a se simtí cam reu, si devenindu bolnavu, in alta dí mori. Cadavrulu se puse intr'unu cosciugu si inmormentarea se decise pe diu'a urmatória. De óra-ce inse acolo nu se aflá nici unu medicu, dirigatori'a politica avea sê face revist'a mortuaria. Respectivii esmisi au si plecatu la mortu, dar ce mare fu mirarea loru, aflandu cosciugulu desiertu! Nu peste multu usi'a se deschise si intrá — mortulu, aducându dóue corfo de mancare — dloru dirigatori. Dinsulu ~~adoca, in diu'a precedinte manea pré multu din o mancare predilecta a lui, si ingreunandu-si tare stomaculu, de aice i urmá — mórtea paruta.~~

**** (O poema cumplita)** va aparé nu peste multu la Odesa. Ast'a va contiené unu milionu de síre, si va celebrá esistinti'a de o mia de ani a imperiului rusescu. Autorulu ei e poetulu russia Toporw.

= (*Patriarculu grecescu din Constantinopole*) a dispusu sê se aduca de pe muntele Atosu bréulu (?) st. maice-vingine, ca sê impedece coler'a. Patriarculu, membrii santului sinodu, episcopii si o multíme de preoti si credintiosi, petrecura, cantandu cantece bisericesci, relicui'a acést'a de la locul desculecarei pana la edificulu patriarcalu. Politi'a voiá sê opréscá multímea poporului de la intrarea in edificulu patriarcalu, inse prin acést'a se escá disordine, incátu patriarculu fu silitu a-si luá refugiulu cu bréulu celu santu in o cârcima, de unde apoi ajunse, prin usi'a din dosu, la edificulu patriarcalu. — E dorerosu a mai audí si in seclulu alu XIX-le despre lucruri atátu de fanatiche si compatimitórie.

△ (*Trei fete francese.*) Se díce, că in provinciile anesate, Alsaci'a si Loren'a, panglicele tricolore francese, pe cari femeile le portau mai tóte si in mare numeru, au fostu oprite printr'unu rescriptu specialu. Éta inse ce midilocu si-au imaginatu trei fete din Mulhouse, spre a face se cadia rescriptulu: un'a s'a imbracatu in albu, alta in albastru si-a trei'a in rosii, si astu-felu impodobite, se plimblara impreuna pe stradele orasiului.

= (*Unu biletu interesantu.*) Unu june de unu caracteru viu, scrise amantei sale biletulu urmatoriu: „Te-am vediutu Luni; te-am iubitú Marti: ti-scriu Mercuri; voiú dá scrisórea mea la posta Joi, tu o vei

primi Vineri; voiú plecá Sambeta, ca sê ne casatorimu Domineca!

= (*Baluri mascate*) nu se voru tiené in carne-valulu vfitoriu la Paris. Asié ni-o spunu foile, crédia inse cine póte!

⊙ (*Cadavrulu lui Alesandru Dumas*) in primele díle ale lui decemvre se au transportatu la Paris, unde s'au inmormentatu in cimiteriulu Père-Lachaise.

Feliurite.

= (*Casetoritulu si necasetoritulu la craciunu.*) Serbatorile craciunului sunt ca aci! Angerulu ni-va aduce la toti câte-ce-va, câte-o bucuria, si dílele aceste sante le vomu petrece veseli si voiiosi. Asié-e, veseli si voiiosi ni-le-vomu petrece — déca angerulu bunu intr'adeveru ni-va aduce la toti câte-o bucuria!... Cum sê nu ni aduca? Sê mergemu numai in cercurile familiare, séu celu pucinu sê privimu numai „Casetoritulu la craciunu“ din interiorulu foii nóstre, si ne vomu convinge, că angerulu e bunu, elu a adusu copilasiloru voiiosi mere si nuci aurite, li-a adusu dulcetiuri si totu feliuru de jucarii, ér parintiloru fericiti li-au adusu — bucuri'a copfiloru iubiti ai loru!... Da, li-au adusu la toti veselie si voia buna. Dar sê privimu si ceea-lalta ilustratiune din nrulu presinte, sê privimu pe „Necasetoritulu la craciunu“! Óre acest'a de ce e asié de necagitu si superatu?... de ce fruntea sa e atátu de ineretita, si de ce in nestarea sa dorerosá par' cá tóte le-ar nimici in giurulu seu?... E dóra, pentru-cá e atátu de singuru, si n'are in giurulu seu pe nime pe cari sê-i iubéscá si de cari sê fie iubitú?... séu dóra, pentru-cá inca nu are sociá, care sê-i surida dulce si placutu si pe care sê-o imbratisieze si sarute apoi cu iubire fericita?... seu dóra, pentru aceea, pentru-cá nu are nici copfi dragalasi si desmerdati, la a caroru privire sê-i-se intineréscá sufletulu seu, si cari sê-i nasca in sinulu seu fericirea de — tata?... Séu déca tóte aceste nu-su, e óre pentru aceea atátu de tristu, pentru-cá nu-si póte luá pe scump'a sa sociá de bratiu, ér pe iubittii sei copii de mana, ca la olalta sê mérga la biserica si sê se imbucure indeplinu de serbatorile craciunului?... Ba nu, tóte aceste nu-su, cá-ci si lui i-a adusu angerulu bunu o bucuria, dulce si alinatória bucuria, si bucuri'a acést'a e o: decisiune resoluta si firmá, aceea: cá acum se va — insurá, si pe craciunulu venitoriu nu va mai fi atátu de singuru, neiubindu si neiubitú!... Si angerulu dar la toti li aduce bucuria, la toti, inca chiar si bietului colaboratoru alu „Familiei“, care scrie sírurile aceste. Si elu se va imburá de serbatorile craciunului, cá-ci si elu se va aflá in cerculu placutu si iubitú alu „familiei“ sale de — papiru; da, si elu se va imbucurá — pe papiru...

× (*Candú e o femeia frumósa?*) Ispanioli dícu, cá o femeia numai atunci e deplinu frumósa, déca concentréza in persón'a sa urmatóriele conditiuni: trei albe: pelea, dintii si manile; trei negre: ochii, sprincenele si perulu; trei late: peptulu, fruntea si spatulu intre sprincene; trei anguste: gur'a, sielele si piciórele (la talpe); trei gróse: braciéle, sioldurile si pulpele; trei subtíre: degetele, perii capului si buzele; trei mici: gátulu, nasulu si gur'a. La olalta: dóue-dieci si patru de conditiuni, dintre cari la cele mai multe se póte observá fórté bine gustulu ispaniolu.

Glume si nu pré.

— Cecilia draga, ce ti-au adusu angerulu la cra-ciunu?

— De tóte, si totu-si — nimicu.

— Eu nu te intielegu, scump'a mea.

— Aceea-e vedi reu, câ nici angerulu nu m'a intielesu, câ ce asiu dorí!

— Dar ce sê ti-fi adusu angerulu?

— Angerulu sê-mi fi adusu pe — *angerulu* meu!

— Domnule Julie, nu ai sê ni dai ce-va de ce-titu?

— Ba am, frumósele mele domnisióre. Ce sê vi dau?

— Nesce románuri istorice.

— Istorice?

— Da.

— Acele vi mai placu?

— Da.

— Dar sciti cari mi-mai placu mie?

— Care?

— *Romanele* cu — buze dulci de sarutatu.

In resboiulu din urma unu oficieriu prussianu intrandu cu soldatii sei intr'unu satu francesu, se incu-artirá la o veduva, spunendu-i numai decátu, câ dinsulu e surdu.

Din ast'a cauza veduv'a vorbiá inaintea lui fara nici o reserva, ma de multe ori cantá la fortepianu pana nóptea tardíu, de si odai'a oi erá chiar langa a oficierulu.

Peste câte-va septemani oficierulu anunciá dómnei, câ dinsulu e transpusu in altu satu, deci va parasi locuinti'a ei:

— Dómna, — i dise elu la despartire, — eu me recomandú graciei dtale.

— Éra eu, — i respunse dómn'a, — tu hotiu si talharius, ti-poftescu sê-ti frangi grumadii pe trepte, si...

— Iertare, dómna, — o intrerupse oficierulu, — trebue sê-ti spunu, câ eu numai din ordinu mai inaltu, din ordinulu generalulu am fostu — surdu...

— Spune-mi, — intrebá jadele pe unu acusatú, — mai juratu-ai dta vre-odata?

— Da, — respunse acesta, — am juratu mai de multe ori — amoru!

— Én spune-mi, — intrebá o servitória pe Veronic'a, — de ce se chiama dlu teu sicritariu?

— Bagsém'a, — respunse acést'a, — pentru câ sunt si domni de a *sicretei* (n'aibeí).

— Frate, de ce esti asié fara de voia?

— Pentru câ n'am voia.

— D'apoi de ce n'ai voia?

— Pentru câ am gatatu — glumele si nu pré!

Gâcitura de siacu

de P. Mio cu.

le	A	de	tra-	di-	o	si	de
cri-	ne,	ne-	ri.	mfi	ba-	Ér	mi.
mu-	ar-	ni-	ar-	'n	na	i	te
Ce-	Sunt	ca	i-	si-	se	ui	ne,
tis	se-	au	ri ;	te,	di-	su-	ci-
da-	pa-	scal-	le-	ru	o-	ga-	la-
lo-	te	te	nec-	da	le	ve-	la
la-	tu	ru	se	ca	taru	'n	pa-

Se póte deslegá dupa saritulú calului.

Deslegarea gâciturei de siacu din nr. 48 :

Éra-si am vediutu-o, mare domnedieu,
Si ér in dorere e sufletulu meu.

O iubescu eu óre? singuru eu nu sciu ;

~~Dar simtíescu in mina domnulu — totu-si.~~

Anim'a-mi arde, timplele mi-batu,

Sufletulu meu sbóra, par' câ sum turbatu.

Deslegare buna primiramu de la dómnele si domnisiórele : Mari'a Rosiu, Corneli'a de Popu, Mari'a A. Sauleanu, Amali'a Szabó, Anastasi'a Leonovicu, Mari'a Dumbrav'a, Mari'a I. Ciuicanu, Sofi'a Stoiacovicu, Cristin'a Gaborfi, si Elisabet'a Haliti'a ; si de la dnii M. P. Ciheianu si Agnesiu Timoce.

Deslegarea rebusuluí din nr. 48 :

„Sórele de pe muntii traianesci a Italiei sê resara a supra natiunii romane !“

Deslegare buna primiramu de la domnisiórele : Sofi'a Bechnitiu, Iosefin'a Lobontiu si Constanti'a Brote ; si de la dlu M. P. Ciheianu.

Deslegare buna a gâciturei de siacu din nr. 47 mai primiramu de la domnisiór'a Corneli'a Cadaru ; si de la dlu N. D. Dimitriu.

Post'a Redactiunii.

Doi martiri. Alu treile amu fostu noi, cari din bunavointi'a Redactorelui absinte avuramu rar'a fericire de a cetí novel'a dtale.

Dsiórei M. B. in Z. Sositu-a merele ? Salutare dupla !

Ce va fi de mine ! Va fi fórté bine. Bé la apa rece, si dorulu ti-a trece.